

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ
ТА ВУГІЛЬНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ
УКРАЇНИ

Державне підприємство
«Селидіввугілля»

Україна, Донецька обл., м. Селидове
вул. К. Маркса, 41
e-mail: gpselug11@ukr.net
тел. (06237) 2-32-49
(06237) 2-37-92 (канцелярія)

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ
ТА ВУГІЛЬНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ
УКРАЇНИ

Державне підприємство
«Селидіввугілля»

Україна, Донецька обл., м. Селидове
вул. К. Маркса, 41
e-mail: gpselug11@ukr.net
тел. (06237) 2-32-49
(06237) 2-37-92(канцелярія)

№ 09/2220 від 10.09.2017

Відділ взаємодії із засобами масової інформації
та зв'язків з громадськістю
департаменту забезпечення комунікацій та
організаційної роботи Міненерговугілля

Про надання інформації

На виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017 №632 Державним підприємством «Селидіввугілля» були організовані та проведені навчання (семінари, бесіди) з працівниками підприємства з питань реалізації і захисту прав людини.

Матеріали за результатами проведених навчань, додаються.

Додаток: на 29 арк. в 1 прим.

В.о. генерального директора

Д.І.Кобзар

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України
Державне підприємство «Селидіввугілля»

НАКАЗ

« 05 » 12. 2017

№ 269

м.Селидове

Щодо проведення Всеукраїнського тижня права

На виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017р. № 632,

НАКАЗУЮ:

1. Помічнику генерального директора з правових питань Сороці С.С.:
1.1. Забезпечити організацію та проведення навчань, лекцій, бесід з працівниками виконавчого апарату підприємства з питань реалізації і захисту прав людини.

Строк: 5-8 грудня 2017 року.

1.2. Надати відділу взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю департаменту забезпечення комунікацій та організаційної роботи Міненерговугілля інформацію про виконання на підприємстві заходів з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права.

Строк: до 20 грудня 2017 року.

2. Директорам відокремлених підрозділів:

2.1. Забезпечити організацію та проведення навчань, лекцій, бесід з працівниками відокремлених підрозділів підприємства з питань реалізації і захисту прав людини.

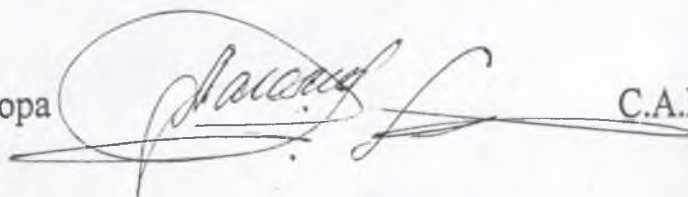
Строк: 5-8 грудня 2017 року.

2.2. Відповідні матеріали за результатами проведених навчань, лекцій, бесід надати у юридичний відділ підприємства.

Строк: до 15 грудня 2017 року.

3. Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

Т.в.о.генерального директора

С.А.Пахомов

Погоджено:

Заступник генерального директора
з загальних питань, взаємодії з органами
місцевого самоврядування, ЗМІ та
громадськими організаціями

О.М.Шевченко

Помічник генерального директора
з правових питань

С.С.Сорока

Розсилається:

Юридичний відділ

Заступник ген. дир. із загальних питань, взаємодії з
органами місцевого самоврядування, ЗМІ та
громадськими організаціями

ВП «Шахта «Україна»

ВП «Шахта «Курахівська»

ВП «Шахта «Котляревська»

ВП «Шахта «1-3 «Новгородівська»

ВП «Автобаза»

ВП «Управління постачання»

ВП «Вуглезбут»

ВП «Технічний контроль якості вугілля»

ВП «Охорона»

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України
Державне підприємство «Селідіввугілля»

ПРОТОКОЛ № 1
проведення семінару

05.12.2017

м.Селідове

Головує: Кобзар Д.І.- директор технічний
Присутні: 94 працівника виконавчого апарату

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Реалізація і захист прав людини (проведення навчання на виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017р. №632).

Доповідав:

Сорока С.С. - помічник генерального директора з правових питань.

Задали питання та взяли участь в обговоренні:

1. Жихарева С.В.: Які саме гарантії прав та свобод людини передбачені Конституцією і законами України? Розмежування понять «прав людини» та «свобод людини»?
2. Пшеченко Н.І.: Чи є випадки та умови, за яких права людини можуть бути обмежені?
3. Осіпова О.О.: Які права людини не можуть бути обмежені?
4. Козачок Т.В.: Які головні причини порушення права людини?

Відповідав: Сорока С.С.

ВИРІШИЛИ :

1. Інформацію Сороки С.С. (Додаток 1) прийняти до відома.

Голова зборів

Секретар

Д.І.Кобзар

С.С.Сорока

**Семінар на тему:
РЕАЛІЗАЦІЯ І ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ**

Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй 10 грудня 1948 року прийняла і проголосила Загальну декларацію прав людини проголосивши цей день як Міжнародний День захисту прав людини.

Положення Загальної декларації прав людини виступають поставленими завданнями перед державами - членами ООН, виконання якого забезпечить змогу реалізації і захисту прав людини та громадянина.

Декларація складається з преамбули і 30 статей, в яких викладаються основні права людини і свободи, на які мають право всі чоловіки і жінки в світі без будь-якої б то не було різниці.

Пріоритетом для будь-якої держави має бути дотримання прав і свобод людини. У 1991 році Україна, ставши незалежною державою, зробила перший крок на шляху до ствердження демократичності, верховенства права.

Україна ратифікувавши Загальну декларацію прав людини відповідно до ч.1 ст. 9 Конституції України та ст. 19 ЗУ «про міжнародні договори», визнала Декларацію частиною національного законодавства.

Гарантії прав та свобод людини і громадянина передбачені Конституцією і законами України, що являють собою систему правових норм, організаційних засобів і способів, умов і вимог, за допомогою яких здійснюється охорона і захист прав, свобод та законних інтересів українців, іноземців та осіб без громадянства, що знаходяться на території України.

Так, в Конституції України окремий розділ присвячено правам і свободам людини і громадянина, в якому вказано:

- всі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах;
- права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними;
- права і свободи людини і громадянина не є вичерпними;
- Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані;
- прийняття нових законів або при внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод;
- права будь-якої людини є універсальними (вони належать усім людям в будь-яких ситуаціях незалежно від соціального становища), вродженими (вони вже належать кожній людині лише за фактом народження) і невід'ємними (це означає неможливість позбавити індивіда цих прав чи неможливість його добровільної відмови від цих прав).

До особистих прав і свобод, закріплених Конституцією України відносять:

- право на життя (стаття 27 Конституції України);
- право на повагу своєї гідності (стаття 28 Конституції України);
- право на особисту свободу і недоторканість (ст.29 Конституції України);
- право на таємницю особистого життя (ст.ст. 31, 32, 51, 52 Конституції України);
- право на недоторканість житла (ст. 30 Конституції України);
- свобода світогляду і віросповідання (ст. 35 Конституції України);
- свобода пересування та право вільного вибору місця проживання (ст. 33 Конституції України);
- право знати свої права (ст. 57 Конституції України);
- право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної і моральної шкоди, завданої органами державної влади чи органами місцевого самоврядування (ст. 56 Конституції України);
- право на судовий захист своїх прав (ст. 55 Конституції України);
- право на правничу допомогу (ст. 59 Конституції України);

- свобода від зобов'язання виконувати явно злочинні розпорядження і накази (ст. 60 Конституції України).

Відповідно до статті 13 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права (ратифікований ВРУ) Конституція визнає право на освіту за кожною людиною, незалежно від її статі, раси, національності, соціального і майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, належності до партій, ставлення до релігії, стану здоров'я та інших обставин.

В статті 7 Кодексу цивільного захисту України зазначається, що цивільний захист здійснюється за такими основними принципами:

- гарантування та забезпечення державою конституційних прав громадян на захист життя, здоров'я та власності;

- пріоритетності завдань, спрямованих на рятування життя та збереження здоров'я громадян;

- гласності, прозорості, вільного отримання та поширення публічної інформації про стан цивільного захисту.

Таким чином, закріплені в Конституції України права та свободи людини є реальним шляхом до побудови правової держави, забезпеченням адаптації людей у суспільстві та правових взаємовідносин громадянина і держави.

При цьому головне завдання українського суспільства – не забувати, що держава (національний лідер) не дарує права, вона лише закріплює їх у законі та забезпечує їх реалізацію. Якщо ж держава ігнорує природні права людини на угоду якимось "вищим цілям" чи, понад те, утискує, знищує їх, перешкоджає їх здійсненню чи створює умови для реалізації прав лише для певної групи осіб, прошарку, класу, її характеризують як антидемократичну. Така держава не має права на існування, оскільки не виконує свого головного призначення – вона не захищає індивідуальні права людини як вираження свободи та гідності кожної людської істоти.

Права будь-якої людини є універсальними (вони належать усім людям в будь-яких ситуаціях незалежно від соціального становища), вродженими (вони вже належать кожній людині лише за фактом народження) і невід'ємними (це означає неможливість позбавити індивіда цих прав чи неможливість його добровільної відмови від цих прав).

Спрощено права людини характеризуються трьома головними рисами:

1. Кожна влада має обмеження для своєї діяльності.

2. У кожної людини є своя суверенна сфера, в яку жодна влада не може втручатися.

3. Кожна людина може виступити проти держави або іншого індивіда з метою захисту своїх прав.

Разом з тим важливо усвідомлювати, що фундаментальність прав людини разом із тим не є абсолютною. В ліберальному дискурсі такі обмеження характеризуються висловом: "Ваші права закінчуються там, де починаються права інших людей".

В соціально-правовій практиці права можуть обмежуватися з метою захисту інших соціальних цінностей. Наприклад, заборона пропаганди расизму або закликів до бунту обмежують свободу слова; деякі заходи правоохоронних органів обмежують таємницю приватного життя, тощо. Важливо те, що таке втручання в сферу особистих прав не може бути свавільним й встановлюється вимогами закону. В демократичній державі умови, за яких права людини можуть бути обмежені, детально визначені в Конституції. Так, у статті 64 Конституції України визначено, що: "В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 61, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції".

Права людини і громадянина в Україні можуть обмежувати тільки у випадках, прямо передбачених Конституцією, і з метою:

- врятування життя людей та майна;
 - запобігання злочинів чи його припинення;
 - забезпечення інтересів національної безпеки, територіальної цілісності, громадського порядку, економічного добробуту;
 - забезпечення охорони здоров'я і моральності населення, захисту репутації або прав і свобод інших людей;
 - запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно.
- У жодному разі не можуть бути обмежені:
- право мати рівні з іншими конституційні права і свободи та право бути рівними перед законом;
 - право громадянина України не бути позбавленим громадянства;
 - право не бути вигнаним за межі України та право не бути виданим іншій державі;
 - право на життя і право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань;
 - право кожного на повагу до його гідності і право не бути підданим катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню: право не бути підданим без власної згоди медичним, науковим чи іншим досліддам;
 - право на свободу та особисту недоторканність;
 - право не бути заарештованим або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах і в порядку, встановлених законом, тощо.

Тобто фундаментальний характер прав людини означає, що будь-яке втручання державної влади у реалізацію ваших прав має бути чітко юридично закріпленим, відповідати положенням Конституції та бути обґрунтованим.

Крім того, надзвичайно важливо розмежовувати поняття "прав людини" і "свобод людини", які є схожими за своїм виникненням та кардинально різними за способом захисту та реалізації.

Свободи людини – це сфери діяльності людини, в які держава не повинна втручатися. Вона лише окреслює за допомогою правових норм кордони, територію, на якій людина діє за своїм вибором і на власний розсуд. Разом з тим держава має забезпечити захист цих кордонів від втручання інших осіб. Наприклад, держава не має права впливати на прихильність людини до того чи іншого віросповідання, встановлювати будь-яку релігію як обов'язкову – це особисті свободи людини. Проте держава може запровадити закони, що обмежують свободу совісті з метою забезпечення належного визнання та поваги до прав і свобод інших осіб, задоволення справедливих вимог моралі, суспільного порядку та безпеки.

На відміну від поняття "свободи людини", в "правах людини" фіксується конкретна сфера, напрям діяльності індивіда. При цьому держава зобов'язана забезпечити та захистити законні дії людини в зазначеній сфері. В цьому випадку вже не пропонується можливість вибору варіанту діяльності всередині цього права. Цим правом можна скористатися, реалізувати його чи ні, оскільки право не є обов'язком. Наприклад, українці мають право на участь в управлінні державою як безпосередньо, так і через голосування за своїх кандидатів до парламенту. Але далеко не всі люди йдуть на виборчі дільниці для того, щоб взяти участь у голосуванні.

В Україні немає практично жодного права людини, яке б не порушувалося. При цьому мається на увазі не вчинення злочинів проти громадян з боку кримінальних осіб чи угруповань, а саме державна політика щодо забезпечення реалізації цих прав.

Серед головних викликів права людини в Україні є:

1. Несформованість громадянського суспільства та поставторитарні елементи в державному управлінні;

2. Бездіяльність органів державного управління (правоохоронних органів);
3. Бідність українців, яка робить нас зручним об'єктом для маніпулювання з боку власників капіталів (в Іспанії є приказка "вдома у бідняка всі кричать і всі праві");
4. Роз'єднаність різних соціально-культурних груп у суспільстві та відчуження громадян від держави;
5. Поширення "епідемії" ксенофобії, антисемітизму, расизму, дискримінації.
6. Відсутність ефективної взаємодії державних органів та правозахисників;
7. Відсутність належної експертизи законотворення і нормотворення щодо дотримання прав і свобод людини і громадянина.

Права національних та мовних меншин Україні залишаються під загрозою, що не припустимо в демократичному суспільстві, оскільки головний принцип демократії можна висловити в словах "правління більшості при збереженні прав меншості".

Традиційно болючим є питання забезпечення громадянських та політичних прав - права на справедливий суд, права на захист від дискримінації, свободу думки, свободу віросповідання, свободу слова, свободу преси, а також право участі в громадських організаціях, право голосувати на виборах або домагатися свого обрання (право голосу) тощо. Але до забезпечення цих прав треба підходити зважено, враховуючи інтереси усіх членів суспільства та не допускаючи політичних зловживань й емоційної ескалації. Адже за словами одного з французьких мислителів "свобода можлива лише у тій країні, де право володарює над емоціями".

Дотримання прав людини є ключовою національною ідеєю усіх демократичних країн світу. Незалежно від обраної формули національної ідеї, в її центрі має знаходитися людина, її інтереси, дотримання прав і свобод.

Україна ратифікувала більшість найважливіших міжнародних актів в сфері прав людини – Загальну декларацію прав людини, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права та Факультативний протокол до нього 1966 р., Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р., Міжнародну конвенцію про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1965 р., Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р., Конвенцію про права дитини 1989 р., Конвенцію ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1984 р. та інші, – їх дія на території нашої держави номінальна.

В цілому потрібно підкреслити, що з метою забезпечення дотримання в державі прав і свобод людини і громадянина, потрібно, щоб на всіх рівнях влади та кожним громадянином було високо усвідомлена важливість дотримання прав і свобод людини.

Беззаперечно, надзвичайно важливо, щоб нові проекти нормативно-правових актів, які вносяться до парламенту, а також зміни, які пропонуються внести до чинного законодавства, в жодному разі не звужували зміст та обсяг існуючих прав і свобод.

За визначенням Вольтера: "Свобода полягає в тому, щоб залежати тільки від законів". Тому головна функція органів державної влади та правозахисників у напрямі забезпечення прав та свобод людини – це забезпечення верховенства права й справедливого судочинства. В цьому процесі надзвичайну роль грає забезпечення прямої дії Конституції України – як головного документа держави.

Конституція має перестати виконувати функцію "меню" в збанкрутілому ресторані, а бути для кожної людини щоденним практичним інструментом захисту своїм прав. Чиновника потрібно навчити не вигадувати "десятий закон" і "соту інструкцію", а прямо виконувати норми Конституції.

Очищення судової системи від непрофесіоналів та корупціонерів, забезпечення належного громадського контролю і моніторингу діяльності судів – також одне з ключових завдань сьогодення.

В свою чергу, цих завдань неможливо досягнути без допомоги громадянського суспільства. Саме громадянське суспільство – це найкращі "ліки" від усіх "хвороб" державного управління сучасної України – зловживання владою, корупції, непрофесіоналізму. Адже, наприклад, неможливо побороти корупцію в країні, в якій 80% громадян готові давати хабарі, а 85% – брати.

В той же час, сліпе "мавпування" закордонних зразків права може призвести до руйнування не досконалої, але діючої правової системи України, і, в кінцевому результаті, до порушення прав людини.

Таку ситуацію ми вже спостерігаємо на прикладі еволюції системи прав людини на Заході, де від безумовної цінності людського життя і її свободи ця система прийшла до евтаназії, легалізації наркотиків, нав'язування деструктивних та девіантних норм поведінки у суспільстві.

Потрібно брати краще з європейського права, при цьому не цуратися позитивних здобутків українських правників та напрацювань правової системи минулого. Нам є чому вчитися, але й нам є чому навчити.

В будь якому разі і багатонаціональне, полікультурне, регіоналізоване українське суспільство, і недосконала держава приречені на пошук компромісів та консенсусу: за словами Джона Рескіна, ми маємо шукати не те, що нас відділяє від інших людей, а те, що у нас з ними спільного, заради майбутнього нашої країни.

При цьому саме права людини мають стати (і тільки вони можуть бути) міцним фундаментом новітньої України – її справжньою, не видуманою національною ідеєю, – що об'єднає усіх громадян в український народ і соціум, в якому комфортно жити кожній людині, а громадяни пишатимуться своєю державою.

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України

Державне підприємство «Селидіввугілля»

Відокремлений підрозділ «Вуглезбут»

ПРОТОКОЛ № 1

проведення семінару, навчання

05.12.2017

Головує: Погорелов Е.:А.- директор ВП «Вуглезбут» ДП «Селидіввугілля»
Присутні: 10 працівників ВП «Вуглезбут» ДП «Селидіввугілля»

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017р. №632

Доповідав:

Панченко І.М. – провідний юрисконсульт.

Основні питання які були розглянуто:

1. Реалізація і захист прав людини:
 - 1.1. гарантії прав та свобод людини;
 - 1.2. права і свободи людини, закріплені Конституцією України;
 - 1.3. випадки та умови, за яких права людини можуть бути обмежені;
 - 1.4. права людини, які не можуть бути обмежені;
 - 1.5. головні причини порушення права людини.

ВИРІШИЛИ :

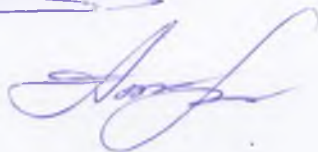
1. Інформацію Панченко І.М. прийняти до відома.

Голова зборів

Е.А.Погорелов

Секретар

Н.П.Атанасова

МІНІСТЕРСТВО ЕНЕРГЕТИКИ ТА ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО «СЕЛИДІВВУГІЛЛЯ»
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ «ОХОРОНА»

ПРОТОКОЛ № 1
проведення семінару, навчання

05.12.2017

Головує: Ніколенко Л.М. директор ВП «Охорона» ДП «Селидіввугілля»
Присутні: 130 працівників ВП «Охорона»

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017р. №632

Доповідав:
Кулаковський С.А. - заступник директора.

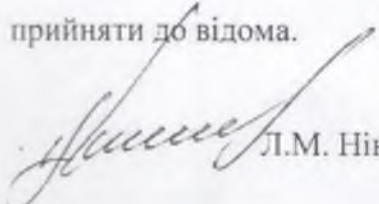
Основні питання які були розглянуто:

1. Реалізація і захист прав людини:
 - 1.1. гарантії прав та свобод людини;
 - 1.2. права і свободи людини, закріплені Конституцією України;
 - 1.3. випадки та умови, за яких права людини можуть бути обмежені;
 - 1.4. права людини, які не можуть бути обмежені;
 - 1.5. розмежування понять «прав людини» та «свобод людини»;
 - 1.6. головні причини порушення права людини.

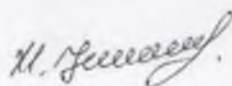
ВИРІШИЛИ :

1. Інформацію Кулаковського С.А. прийняти до відома.

Голова зборів

Л.М. Ніколенко

Секретар

Н.М. Жалілова

Відокремлений підрозділ «Шахта «Україна»
Державне підприємство «Селидіввугілля»

ПРОТОКОЛ № 1
проведення семінару, навчання

06.12.2017

Головує: Косенко А.В.- т.в.о. директора шахти
Присутні: 65 працівників виконавчого апарату

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Виконання наказу ДП «Селидіввугілля» № 265 від 05.12.2017 «Щодо проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права»

Доповідав:
Старенченко Ф.І. - помічник директора з правових питань.

Основні питання які були розглянуто:

1. Реалізація і захист прав людини:
 - 1.1. гарантії прав та свобод людини;
 - 1.2. права і свободи людини, закріплені Конституцією України;
 - 1.3. випадки та умови, за яких права людини можуть бути обмежені;
 - 1.4. права людини, які не можуть бути обмежені;
 - 1.5 розмежування понять «прав людини» та «свобод людини»;
 - 1.6. головні причини порушення права людини.

ВИРІШИЛИ :

1. Інформацію Старенченка Ф.І. прийняти до відома.

Голова зборів

А.В. Косенко

Секретар

О.Ф. Шупляк

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України

Державне підприємство «Селидіввугілля»

Відокремлений підрозділ «Шахта 1-3 «Новоградівська»

ПРОТОКОЛ № 1

проведення семінару, навчання

07.12.2017

Головує: Томка В.Ф. – начальник відділу кадрів ВП «Шахта 1-3 «Новоградівська»
Секретар зборів: Голуб С.В. – головний інспектор з контролю та діловодства
Доповідач: Глебова К.Г. – провідний юрисконсульт
Присутні: 90 працівника виконавчого апарату

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Виконання пункту 2 Плану заходів Міненерговугілля з проведення у 2017 році Всеукраїнського тижня права, затвердженого наказом Міненерговугілля від 26.09.2017 № 632.

ДОПОВІДАЛА:

Глебова К.Г. – провідний юрисконсульт ВП «Шахта 1-3 «Новоградівська»

ЗАДАЛИ ПИТАННЯ ТА ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ОБГОВОРЕННІ:

1. Ольховик І.Г., начальник відділу оплати праці та заробітної плати:
Які особисті права і свободи гарантує основний закон нашої Держави – Конституція України?

Відповідала Глебова К.Г. -

До особистих прав і свобод, закріплених Конституцією України відносять:

- право на життя (стаття 27 Конституції України);
- право на повагу своєї гідності (стаття 28 Конституції України);
- право на особисту свободу і недоторканість (ст.29 Конституції України);
- право на таємницю особистого життя (ст.ст. 31, 32, 51, 52 Конституції України);
- право на недоторканість житла (ст. 30 Конституції України);
- свобода світогляду і віросповідання (ст. 35 Конституції України);
- свобода пересування та право вільного вибору місця проживання (ст. 33 Конституції України);
- право знати свої права (ст. 57 Конституції України);
- право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної і моральної шкоди, завданої органами державної влади чи органами місцевого самоврядування (ст. 56 Конституції України);
- право на судовий захист своїх прав (ст. 55 Конституції України);

- право на правничу допомогу (ст. 59 Конституції України);
- свобода від зобов'язання виконувати явно злочинні розпорядження і накази (ст. 60 Конституції України).

2. Гриценко В.П., інспектор відділу кадрів:

Якими головними рисами можна охарактеризувати права людини?

Відповідала Глебова К.Г. -

Права людини характеризуються трьома головними рисами:

1. Кожна влада має обмеження для своєї діяльності.
2. У кожної людини є своя суверенна сфера, в яку жодна влада не може втручатися.
3. Кожна людина може виступити проти держави або іншого індивіда з метою захисту своїх прав. випадки та умови, за яких права людини можуть бути обмежені?

3. Бондаренко Олександр Вікторович, заступник директора з господарчих та соціальних питань: **В яких випадках права людини можуть бути обмежені?**

Відповідала Глебова К.Г. -

Права людини і громадянина в Україні можуть обмежувати тільки у випадках, прямо передбачених Конституцією, і з метою:

- врятування життя людей та майна;
- запобігання злочинів чи його припинення;
- забезпечення інтересів національної безпеки, територіальної цілісності, громадського порядку, економічного добробуту;
- забезпечення охорони здоров'я і моральності населення, захисту репутації або прав і свобод інших людей;
- запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно.

4. Ільєвська Вікторія В'ячеславівна, бухгалтер з обліку матеріальних цінностей: **Коли права людини, не можуть бути обмежені?**

Відповідала Глебова К.Г. -

У жодному разі не можуть бути обмежені:

- право мати рівні з іншими конституційні права і свободи та право бути рівними перед законом;
- право громадянина України не бути позбавленим громадянства;
- право не бути вигнаним за межі України та право не бути виданим іншій державі;
- право на життя і право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань;
- право кожного на повагу до його гідності і право не бути підданим катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню: право не бути підданим без власної згоди медичним, науковим чи іншим дослідям;
- та особисту недоторканність;

- право не бути заарештованим або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах і в порядку, встановлених законом, тощо.

5. Бойко Маргарита Анатоліївна, головний геолог:

Чи розмежовуються поняття «прав людини» та «свобод людини»?

Відповідала Глебова К.Г. –

Важливо розмежовувати поняття "прав людини" і "свобод людини", які є схожими за своїм виникненням та кардинально різними за способом захисту та реалізації.

Свободи людини – це сфери діяльності людини, в які держава не повинна втручатися. Вона лише окреслює за допомогою правових норм кордони, територію, на якій людина діє за своїм вибором і на власний розсуд. Разом з тим держава має забезпечити захист цих кордонів від втручання інших осіб. Наприклад, держава не має права впливати на прихильність людини до того чи іншого віросповідання, встановлювати будь-яку релігію як обов'язкову – це особисті свободи людини. Проте держава може запровадити закони, що обмежують свободу совісті з метою забезпечення належного визнання та поваги до прав і свобод інших осіб, задоволення справедливих вимог моралі, суспільного порядку та безпеки.

На відміну від поняття "свободи людини", в "правах людини" фіксується конкретна сфера, напрям діяльності індивіда. При цьому держава зобов'язана забезпечити та захистити законні дії людини в зазначеній сфері. В цьому випадку вже не пропонується можливість вибору варіанту діяльності всередині цього права. Цим правом можна скористатися, реалізувати його чи ні, оскільки право не є обов'язком. Наприклад, українці мають право на участь в управлінні державою як безпосередньо, так і через голосування за своїх кандидатів до парламенту. Але далеко не всі люди йдуть на виборчі дільниці для того, щоб взяти участь у голосуванні.

6. Костів Анатолій Григорович, заступник головного інженера:

Чи існують проблемні питання щодо реалізації прав людини ?

Відповідала Глебова К.Г. -

Серед головних викликів права людини в Україні є:

- несформованість громадянського суспільства та поставторитарні елементи в державному управлінні;
- бездіяльність органів державного управління (правоохоронних органів);
- бідність українців, яка робить нас зручним об'єктом для маніпулювання з боку власників капіталів (в Іспанії є приказка "вдома у бідняка всі кричать і всі праві");
- роз'єднаність різних соціально-культурних груп у суспільстві та відчуження громадян від держави;
- поширення "епідемії" ксенофобії, антисемітизму, расизму, дискримінації;